

EL POSITIU D'AQUEST NOU MOMENT CULTURAL

Ens cal discernir el temps actual. Cal auscultar la diversitat de veus del nostre temps i discernir allò que en elles hi ha de positiu per despendre'ns del negatiu i del contrari a l'evangeli.

Reconeguem, en primer lloc que les coses han canviat, no som al maig del 68, ni en temps de Che Guevara, la gent es preocupa de Nostradamus i dels horòscops, de la salut del cos i del sexe.

No podem tirar per la borda una sèrie d'elements irrenunciables de la modernitat, de la 1^a i de la 2^a. Il·lustració: respecte a la persona, al diàleg, a la llibertat, acceptació de la raó, de la ciència i de la tècnica, necessitat de transformar la història i la societat, els drets humans, el valor de l'ètica i en concret de l'ètica política, la democràcia participativa, la solidaritat, l'opció pels pobres, la preocupació pels exclosos del sistema, és més urgent que mai i forma part de la identitat cristiana. Però hem d'acceptar nous elements que la postmodernitat ens ofereix i que tal vegada havíem oblidat.

Enumerem-ne uns quants:

- ✓ no només hom viu de pa sinó també de flors, d'estètica, de cultura. Si tens dues monedes diu un proverbi xinès, gasta'n una en pa i l'altra en flors.
- ✓ recuperar, les dimensions de cultura i religiositat, de festa, de gratuïtat, d'experiència religiosa, de misteri, de transcendència,

Salm 131

Senyor, el meu cor no és ambició ni són altius els meus ulls; visc sense pretensions de grandeses o de coses massa altes per a mi.

Jo em mantinc en pau, tinc l'ànima serena. Com un nen a la falda de la mare, així se sent la meva ànima.

Israel, confia en el Senyor ara i per tots els segles.

- ✓ recuperar el sentit del cos i de la sexualitat, de la felicitat, del plaer, del cosmos, de l'ecologia, de l'holístic,
- ✓ acceptar les cares que sorgeixen entre els pobres: dona, nen, vell, indígena, estranger, alcohòlic, sidòtic..
- ✓ recuperar la dimensió de l'Esperit, sense el qual tots el compromisos i accions es converteixen en legalisme voluntarista
- ✓ passar de l'Èxode a l'Exili, és a dir d'una situació on es veu clar l'objectiu a aconseguir (terra promesa) i l'estratègia (sortir d'Egipte i creuar el mar roig), a una situació d'impotència generalitzada, enmig d'una cultura i un imperi totpoderós, sense alternatives clares, sense líders; i a pesar de tot l'exili és

temps de purificació, d'esperança, de profecia, d'espiritualitat, de fe en *Déu creador de tots els pobles*, de viure el misteri del Servent de Jahvé i d'*apertura a les cultures i religions*.

- ✓ passar de l'Alliberament als petits alliberaments de la quotidianitat, a la profecia d'Elies a casa la viuda de Sarepta: una mica d'oli i una miqueta de farina, passar de les grans gestes profètiques (Amós) a la profecia *de la vida quotidiana* (Ossees i sapiencials), en la perspectiva de la utopia del Regne
- ✓ passar d' "anar a la muntanya" (revolució) o d'entrat al "mercat" (neoliberalisme) a anar a "la casa del poble", a la quotidianitat, on el poble viu la seva esperança i la seva vida.
- ✓ de l'estratègia de lo macro (canvi total d'estructures, revolució, presa de poder...) a l'estratègia de lo "micro" (comunitats cristianes, grups civils de dones, de joves, de drets humans, cooperatives, nous moviments socials...), en xarxes articulades i interconnectades en vistes al canvi social.
- ✓ dels ideals de Zebedeu (voler estar en els primers llocs) a la paràbola del llevat i la llavor: un no-res que fermenta tota la massa, lentament.